JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 1sten OCTOBER, 1831. N. 39

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

Over onzen toestand, met betrekking tot Oorlog of Vrede.

Het is thans zes maanden geleden, dat het congres te *Londen* aan onze regering eenen wapelstilstand deed aannemen, waaruit ieder eene spoedige, vreedzame schikking te gemoet zag. De mogendheden waren, ten spyt van het pas aangenomene stelsel van *non-interventie*, inderdaad tusschen beide gekomen, en hadden eene wapenschorsing bemiddeld, *niet* toen, na den mislukten aanval op *Brussel*, vesting op vesting, door verraad in handen der muitelingen viel, en men het kwaad, door tusschenkomst, nog had kunnen stuiten;—neen! *toen* bleven de mogendheden lydelyk:—maar toen, na het bombardement van *Antwerpen*, de moed by de onzen herleefde, de schrik den *Belgen* in het hart sloeg, en zy palen oprigtten, opdat het grondgebied der provincie *Antwerpen* door de van alle kanten toeschietende troepen en schutteryen ongeschonden mogt blyven; toen de hertog van *Saksen-Weimar* naar *Maastricht* trok, *Luik* en *Leuven* deed beven, en op het punt was, *Venlo* te hernemen. Deze wapenschorsing is dus geheel ten voordeele der *Belgen* geweest, aan welken zy gelegenheid gaf, hunne woeste horden een weinig te organiseren, die zeker tegen onze geregelde troepen niet zouden bestand zyn geweest. *Hoe* hebben zich nu de bemiddelaars in dien tusschentyd gedragen? Hoe hebben de *Belgen*,—hoe heeft onze regering gehandeld?

Zes maanden zyn een kostbare tyd, om eenen vredehandel ten einde te brengen, vooral op den voet, dien de mogendheden dadelyk aannamen, namelyk, niet van slechts *raadgevende*, maar van *beslissende* bemiddelaars. Men zie slechts den toon hunner protocollen, van den 20sten December af. Zy erkennen daarin, ten spyt van het protest onzes afgezants, *dien zy niet eens meer tot hunne byeenkomsten toelieten*, de *Belgen* voor *onafhankelyk*, hetgeen door dezen, en vooral door *Frankryk*, hoog uitgebazuind wordt. By hun protocol van den 20sten January eischen zy de opening der *Schelde* en de blokkering van *Maastricht*, op straffe eener *gewapende* tusschenkomst by ongehoorzaamheid. Wy hebben in dien tyd de opening dier rivier voorgestaan, omdat wy begrepen, tegen de groote mogendheden niet te kunnen worstelen, en meenden, dat onderwerping aan hunne uitspraken dan ook eene *spoedige* schikking zoude ten gevolge hebben.

Inderdaad *scheen* dit het gevolg te zullen zyn, en de toetreding onzes Konings werd spoedig gevolgd door het bekende protocol van den 27sten January, wegens de verdeeling der schuld en de deelneming in de vaart op de kolonien, gelyk zy verzeld ging door dat van den 20sten, wegens de regeling der grenzen en de altyddurende onzydigheid van *Belgie*.—Men vond dit alles,—met reden—hier te lande, zeer billyk, en tevens niet onvoordeelig voor de *Belgen*, wanneer zy slechts redelyk waren. De toon der mogendheden, hun stellig aangekondigd besluit, van hunne uitspraken te doen gelden,—alles voorspelde, dat men weldra in staat zou zyn, de vernielende kosten onzer legermagt te verminderen, en de schutters en studenten, die met de grootste opoffering hunne bezigheden en letteroefeningen ten behoeve des vaderlands hadden vaarwel gezegd, dezelve te doen hervatten. Onze regering, die zich gehaast had, de protocollen gaaf en volledig te erkennen, verwachtte dit insgelyks. De *conferentie* had alles, na ryp overleg, dus beslist, zekerlyk niet met partydigheid voor ons,—want *Frankryk* en *Engeland* beide, waren ruim zoo zeer *tegen* ons, als de drie meer afgelegene mogendheden ons misschien genegen waren.

Dit alles is nu byna vier maanden geleden. In dien tyd heeft het *Belgische congres* en de provisionele regering, het *nec plus ultra* van gemeenheid en onbeschoftheid, die protocollen ongelezen teruggezonden, en gezegd, dat, wanneer er een nieuw kwam, *men zulks aan den oorlogsminister zou zenden om patronen te maken*. De [illegible] dit [illegible] daarvan niet onkundig gebleven zyn.—Zy heeft zich ootmoedig onderworpen en geene protocollen [illegible]. Men had *Luxemburg* aan den [illegible] gekend. De *Belgen* weigeren dit met eene [illegible] onbeschaamdheid, en zeggen, geen [illegible] te zullen afstaan, en gewapend [illegible] van troepen te zullen bezetten. De *conferentie* heeft zich ootmoedig onderworpen, en geen [illegible]. De *Belgen* eischen *Staats-Vlaanderen* en *Maastricht*, waarop zy noch oud, noch nieuw regt hebben, en waarop de protocollen der vyf mogendheden hun alle aanspraak ontzeggen. Men zegt, dat de *conferentie* zich weder ootmoedig onderworpen, en althans *Staats-Vlaanderen* aan het domste, onbeschoftste en kwaadaardigste volk van *Europa*, maar hetwelk tevens uit de hardste schreeuwers bestaat, ten spyt van regt, dadelyk bezit en den wil der inwoners, heeft toegewezen, terwyl over *Limburg* met *Maastricht* nog wordt onderhandeld. Ziedaar de kracht van hard schreeuwen op vyf mogendheden, die geheel *Europa* vertegenwoordigen. Zoo ver is het door de voortgangen der verlichting en der *liberaliteit* gekomen. Het is even als of kwade jongens, na het overlyden of vertrek hunner ouders, zich zelve verkiezen te *emanciperen*, en hunne voogden allerlei scheldwoorden toevoegden, die deze, met den hoed in de hand, stilzwygend en buigend aanhoorden!

Hoe lang *kan*, hoe lang *moet* dit nog duren? Is dit geduld der groote mogendheden, die er niets dan hunne eer by te verliezen hebben, onuitputtelyk:—is *Engeland* misschien laag genoeg, om zoo diep voor het lage *Brusselsche* schuim te buigen, op hoop van ontslagen te worden van het jaargeld van COBURG, of door diens regering misschien nog wel voordeelen te bedingen, en de zaken *in statu quo* te laten; *ons* geduld is het niet, onze toestand is, door de overspanning aller krachten, ondragelyk.—Wy zyn in het geval van iemand, die, tot dat hy hulp bekomt, een' zwaren last een tyd lang moet torschen; doch die hulp komt niet. Zyne krachten bezwyken, zyn arm zakt neder, en de dreigende last valt op zyn hoofd. Het is op verre na niet genoeg, dat de ministers ons slechts tot geduld vermanen, onze trouw pryzen, en zeggen, dat het toch zoo nog beter is, dan de *Belgische* horden in het land te zien. ~~Dat weten wy ook wel;~~ doch de Natie kan niet *alles*, de regering moet ook *iets* doen. Zy moet (en dit is geen neuswys bedillen, maar het ligt in den aard der zake) zy moet aan de *conferentie* doen begrypen, dat eene Natie van twee millioen *slechts zeer kort* eene krygsmagt van over de honderd duizend man werkeloos *kan* op de been houden; dat dus, indien de Mogendheden besloten hebben *niets* te doen, en haar aan zich zelve over te laten, zy *moet* trachten, uit dien ondragelyken toestand te geraken, en van de middelen, die zy bezit en die hare ligging haar geeft, daartoe gebruik te maken. Zy moet aantoonen, dat, *indien de Belgen volstrekt onhandelbaar zyn*, ten aanzien *van Maastricht en Staats-Vlaanderen*, en omtrent de schuld in geene billyke schikkingen willem treden (waarin men het protocol eenigzins zou kunnen wyzigen) de Natie door alle goddelyke en menschelyke wetten geregtigd is, om de vyandelykheden dadelyk te hervatten, de *Schelde* te sluiten, de *Vlaamsche* kust te blokkeren, des noods *Antwerpen* weder te bombarderen (een zetel van onverlaten, overryp tot het verderf!) en verder in *Belgie* te rukken, *niet om het te behouden*,—dat zy verre,—maar om de *quasi* regering tot billyke schikkingen te noodzaken. *Dan*, na deze verklaring, niet met de vischwyventaal der *Belgen*, maar in de taal der beschaafde volken gedaan, moge de *conferentie* kiezen tusschen *eigene* en *onze* tusschenkomst; maar het zou de onbeschaamdheid zelve wezen, en de vyf mogendheden in gansch *Europa* brandmerken, wanneer zy, zonder ons by te staan, ons verbieden wilden om uit den tegenwoordigen vernielenden en allesverterenden toestand te geraken. Mogt onze regering de noodige veerkracht daartoe bezitten! Wy hebben gezien, dat *hard schreeuwen* genoeg is, om de *conferentie* tot staan te brengen. *Vertoon van kracht* aan de andere zyde (die tot nu toe als in doodslaap schynt gelegen te hebben), zou haar misschien weder aan het handelen brengen, of zoo niet, haar dan ten minste *verlof doen geven*, om eens voor goed de dagelyksche schendingen van den wapenstilstand en beledigingen te wreken, die ons door het verachtelykste volk der aarde worden aangedaan; een verlof, hetwelk onze groote vaderen niet zouden afgewacht hebben, zelfs niet van *Frankryk* en *Engeland*.

Doch misschien is aanval van onze zyde niet noodig. Misschien worden wy, (gelyk het zich laat aanzien,) door de *Belgen* zelve aangevallen. *Dan* ten minste is er niets ter wereld, hetwelk ons beletten kan, van ons volste regt gebruik te maken, door de blokade der zee en der stroomen, en door de bombardering der stad, waarin het gespuis, na onzen Koning te hebben gehoond over zyne onverdiende weldaden, en onze brave krygslieden dagelyks te hebben uitgetart, gewis geen beter lot verdient. *Dan* zouden de *Belgen* wel nederig de genade van den lang getergden leeuw afsmeken, en niet denken, dat zyne klaauwen en tanden verstompt waren!

Maar misschien doen zy dit reeds vroeger! Wy moeten ten minste erkennen, dat de brief, door den *Belgischen* minister *Lebeau* aan den heer *Verstolk van Soelen* gezonden, sedert langen tyd het eerste in *Belgie* uitkomende stuk, het welk weder beschaafde vormen heeft, en eenige hoop geeft, dat de *Belgen*, dat ten minste de eenigzins gematigde party, herstelling van den vrede begeren. Wy hopen, dat onze regering dit aanzoek niet uit een kwalyk begrepen punt van eer van de hand wyzen, of beantwoord laten zal. De vyf mogendheden doen *niets* voor ons; dit is door eene pynlyke ondervinding bewezen: wel nu! zorgen wy dan voor ons zelve! Openen wy onmiddelyk regtstreeksche onderhandelingen met *Belgie*; en doen wy de nog in onze handen zynde onderpanden, het kasteel von *Antwerpen*, het *Vlaamsche Hoofd*, de forten *Brucht*, *Lillo* en *Liefkenshoek*, tot verkryging eener betere grensscheiding tusschen *Venlo* en *Maastricht* (den afstand b. v. van *Roermonde*) gelden! Omtrent de schuld zouden wy, meer dan het protocol van den 27sten January, de billykheid kunnen doen gelden, door de oude *Belgische* schuld, benevens de helft der sedert 1815 gemaakte, ten laste der *Belgen* te laten, en de andere voor onze rekening te nemen, doch daarvoor ook het uitsluitende bezit der kolonien te bedingen; eene zaak van meer belang dan men denkt.—Dus doende kan misschien binnen een of twee maanden, beter dan door het eeuwig wachten naar niets afdoende protocollen, de beiderzydsche ontwapening worden bevorderd.

Het Londensche Congres.

Als er een congres van de groote mogendheden ergens ~~by een is, mogen de volken,~~ die van den tweeden rang voornamelyk, wel denken, dat er eene nieuwe zamenzwering broeit tegen hunne regten en onafhankelykheid. Dit is tot nog toe althans het gevolg geweest van alle de congressen, welke in onzen tyd voor en na hebben plaatsgehad. Men denke aan het constitutionnele *Spanje*, *Portugal*, *Napels*, en *Italie*. In het begin worden die congressen nog wel eenigermate opgefleurd door madame *Catalani*, die naar de plaatsen der zitting reisde om aan de hooge personaadjes hare talent te laten hooren. Dit werkte misschien mede, dat er soms nog blyde verwachtingen werden opgewekt, die echter by het droevig einde eene groote teleurstelling ondergingen. Tegenwoordig wordt er zoo veel ophef niet van gemaakt en gaat het meer met stille tremmen, schoon niet beter.

Het Londensche congres althans is zynen voorgangeren waardig en gelyk gebleven in weinig of niets goeds voort te brengen, waarover het beschaafd *Europa* of de geregtigheid zich verheugen kon. Als de hooge en magtige Potentaten in hunne wysheid goedvinden zulk een groot geregtshof zamen te stellen, om over het lot van *Europa* te beschikken, zou men zeggen, moesten zy ook wel eens lust gevoelen, om het menschdom te verblyden door besluiten van weldadigheid, en daardoor roem by de wereld te behalen, in plaats van telkens zich te vergrypen aan het regt en eigendom van anderen en zich veracht en gehaat te maken. Maar in groote lighamen zitten vaak onnoozel kleine zieltjes, die te bekrompen zyn om zich te ontsluiten voor het binnen laten van milde en koesterende lichtstralen. Zy zyn te koud en te magteloos, om zich uit de duisternis, waarin zy hunne bekrompen en kleingeestige ontwerpen smeden, tot vrye en vrolyke werkmeesters van menschenheil te verheffen.

Evenwel nu de questie was tusschen het verachtelykste soort van rebellen aan den eenen kant, en de getrouwste natie en den wettigsten en waardigsten Koning aan den anderen, zou men toch verwachten, dat de groote mogendheden beter voor het fatsoen van haren rang zouden gezorgd hebben. Maar helaas! wy worden ook hier alweder by de uitkomst bedrogen. De Koning, die men elders, in *Frankryk* en *Engeland* zoo wel als by ons den besten der Koningen noemde, wordt eerst vergruisd door een ras van ondankbare onderdanen, die met geenerhande schyn van reden zich over zyn bestuur te beklagen hadden, dan alleen misschien over eene te groote toegevendheid ten hunne opzigte, waardoor zy bedorven zyn geworden en uit brooddronkenheid begonnen achter uit te slaan,—deze wordt nu daarenboven trouweloosslyk behandeld door zyne hooge *bondgenooten*, op welke hy meende zich met gerustheid te kunnen beroepen. Het Londensche congres neemt de snoodste muiters, die ooit zyn opgestaan, in bescherming, verklaart dezelve voor een onafhankelyk volk, en dwingt de wettige regering tot het staken van hare veiligheids- en verdedi-

gings-middelen. En dit heet *non-interventie!!!* Twee malen zyn onze dapperen op den weg geweest om de bandieten te tuchtigen, en twee malen zyn zy daarin gestuit door eene gedwongene wapenschorsing van den kant der mogendheden, als of deze vreesden, dat hare geliefde rebellen uit het veld geslagen zouden worden, gelyk trouwens ook waarschynlyk was. En dit heet *non-interventie!!!* Gedurig worden wy van wege die zelfde mogendheden gedrongen, om ons naar den wil onzer vyanden te schikken. En dit heet *non-interventie!!!* Nu, elk krygt vroeg of laat op zyne beurt loon naar werken. De openbare voorspraak die de allerschadelykste rebellen in de kabinetten der hoven vindt, is eene openbare regtvaardiging van alle opstanden in ryken en staten, want tot geenen opstand kan ooit minder aanleiding zyn, dan voor den Belgischen. Het zal dan misschien op zyn *Hamans* uitkomen.

De groote mogendheden zyn thans allen zoo geducht groot, dat zy bang voor elkander zyn; *Engeland* voor *Frankryk* en zoo de een voor den anderen. Maar vereenigd, durven zy het kleine, ongelukkige *Holland* aan. Welk een couragie! Welk eene grootmoedigheid!— Van *Holland* valt ook nog wat te kapen. Daar vlammen misschien de Engelschen op. De Engelschen toch zyn van *Leycesters* tyden af alloos de grootste vyanden van Hollands welvaart geweest. Die hebben, zoo voor als na, wat schepen in hun roofnest gesleept! En misschien is ook nu hunne voornaamste bedoeling om naar gelegenheid te zoeken, om het overschot van onzen handel en scheepvaart te vernielen. *Engeland* kan anders weinig met zyne vloten uitvoeren. Nu is zyne staatkunde, het vaste land in verwarring te brengen.— Het beschermt onder de hand oproer en domheid. De Turken erkent het voor zyne oude bondgenooten, dwarsboomt de Russen en de Grieken, beschermt het monster *Don Miguel*, erkent diens blokkade, schiet op de weerlooze vlugtelingen vóór *Terceira*. En op die zwarte lyst van gruweldaden moet nu ook het tegenwoordig gedrag van den geloofs- en bondgenoot omtrent *Holland* geplaatst worden. Oorlogen kost geld, daarom willen zy liever door verdeelen en heimelyk opstoken, hunne magtelooze heerschappy staande houden. Wie weet wat zy in *Polen* doen. De Franschen krygen van alles de schuld, maar de Engelschen zyn misschien niet minder de oorzaken van al die onlusten en beroeringen.

De groote mogendheden hebben zich nu van ons lot meester gemaakt en *schynen wy de eindelyke beslissing* van hunne genade te moeten afwachten. Maar intusschen dagen wy hen openlyk voor de vierschaar der menschheid en van het staatsregt. De vereeniging van *Zuid* en *Noord-Nederland* was hun werk, en nu ook de onafhankelyk-verklaring van *Belgie*. In beide gevallen waren wy geheel lydelyk. Voor wiens verantwoording komen nu de nadeelige gevolgen? ongetwyfeld voor de eerste bewerkers, de groote mogendheden? Van wien moeten wy de schadeloosstelling in beide gevallen eischen? Van de mogendheden. Kunnen die het van de Brabanders halen, dit is hunne zaak. Maar wy moeten het congres dier mogendheden in de eerste plaats aanspreken, als wy de rekening eens hebben opgemaakt, die nog eenige millioenen schats beloopen zal. Zy zyn deugdelyk verpligt te betalen, of zich tot borgen te stellen. Wy hebben wel geene magt om hen daartoe te noodzaken, maar op grond van ons regt zullen wy niet ophouden in het openbaar voldoening der schulden te eischen. Betalen zy niet, dan vervallen zy tot de desolate boedelkamer van *Europa*.

Voor het overige protesteert de geheele Hollandsche natie met haren Koning voor het oog der volken tegen aangedaan onregt en geweld. Dit goede nogtans (gelyk er doorgaans nog al eenig goed onder het kwade gevonden wordt) dit goede heeft het Londensche congres voor ons uitgewerkt, dat het nu blykbaar voor allen geworden is, hoe de Koning, niettegenstaande de beleedigingen, die hy als het hoofd van een oud en onafhankelyk volk ondergaan moest, zich der getrouwe natie waardig gedragen heeft, en de wederkeerige gehechtheid tusschen beiden des te meer versterkt is. De getrouwe Hollandsche natie beroemt zich thans nog luider op haren Koning, gelyk de Koning op de natie. Waar is een land, daar men zich zoo roemen kan?—Moeten wy verdrukt en vergeet worden door het overwigt van de evenwigt zoekende monarchen, wy zullen met roem vergaan. De geregtigheid, de nationale deugd, de voortreffelykheid der zedelyke kracht en de eer zyn aan onzen kant; de eerloosheid, het geweld en de schande aan den kant onzer vyanden. Wy, en niet zy, hebben vrymoedigheid tot God. Met gerustheid zien wy op dien alwetenden Regter, welke eenmaal het vonnis zal uitspreken tusschen ons en onze bestryders.

PARYS, den 24sten April.

Een der dagbladen behelst eenen brief van een voornaam persoon uit Braband, gerigt tegen een gezegde van den graaf *Felix de Merode*, dat de Belgische revolutie byna door geene buitensporigheden bezoedeld werd. De briefschryver haalt eenige voorvallen aan, om hem te logenstraffen. De kapitein *Caillard*, die niets ten zynen laste had, werd langs de straten van Leuven gesleept, op eene verschrikkelyke wyze gemarteld, en, na dat hem de oogen uitgestoken waren aan den voet van den vryheidsboom vermoord. De graaf *de Merode* was toen aan het hoofd der regering van Belgie. De moordenaars van *Caillard* zyn bekend; zy blyven nogtans op vrye voeten, worden op geene de minste wyze vervolgd of verontrust. De stad Gend yst nog by het herdenken der mishandeling van den ongelukkigen *Voortman*. Gedurende verscheidene uren was hy ten prooi aan de woede van een opgewonden gemeen; de stads-soldaten hieuwen hem met de sabel en doorstaken hem met de bajonet, en zelfs zy, aan wie de revolutionaire overheden de politie te Gend opgedragen hebben, vergrepen zich tegen hem. De eenige misdaad van den heer *Voortman* was, dat hy van oranje-gezindheid werd verdacht gehouden. De regterlyke magt durft de schuldigen niet vervolgen, en zy worden door het bestuur openlyk beschermd. Twee dagen daarna begaf zich eene bende Belgische patriotten naar het landhuis van den heer *Antheunis* te Laerne. Er bevonden zich toen aldaar drie vrouwen en twee kinderen, die hun heil in de vlugt vonden, benevens den heer *Antheunis* zelve, een zwak en gebrekkig man, die indedaad medelyden verwekt; deze viel in handen der snoodaards. Het huis werd geheel ledig geplunderd. Een der roovers zet den heer *Antheunis* het pistool op de borst, maar het schot gaat gelukkig niet af. Men neemt te zamen raad en besluit, dat de heer *Antheunis* te Wetteren aan den vryheidsboom zal opgehangen worden. Hy wordt onder allerlei mishandelingen derwaarts gesleept. Onder weg staat eene kapel, daar houdt de menigte stil, en kondigt hem aan, dat zyn laatste uur geslagen is. Men dwingt hem, om op de knien te vallen, en te verklaren, dat hy goed katholyk is. Eindelyk komt men op de Wetterensche brug aan, en neemt er raad of het niet beter is, hem te verdrinken dan op te hangen. Gedurende dat oogenblik aarzelens, komen er eenige moedige lieden toeschieten, en verlossen den heer *Antheunis* gelukkig uit de handen zyner moordenaren.—Te Gend hadden zich een aantal jonge lieden tot een vrykorps vereenigd, ten einde de openbare rust te helpen handhaven. Zy bewezen, gedurende verscheidene maanden, uitstekende diensten. Dan zy werden, onder een nietig voorwendsel, ontbonden, en allen, die tot dit korps behoord hadden, op allerlei wyzen gekweld en mishandeld. Een hunner, de heer *Mast*, werd door lieden van de stedelyke wacht vervolgd, en moest, om zich te beveiligen, in de Schelde springen. Terwyl hy zich al zwemmende zoekt te redden, wordt er met steenen op hem gesmeten; hy wordt aan het hoofd gekwetst; maar slaagt gelukkig nog, zich onder eene brug te verbergen.—Een aantal stads soldaten begeeft zich op eenen anderen tyd naar een estaminet, hetwelk gehouden werd door iemand, die tot het vrykorps had behooord. Hy was niet te huis; maar zyne vrouw wordt met flesschen byna dood gesmeten en geslagen.—Het zyn ook lieden van de stedelyke wacht geweest, die het huis van den herbergier *Provost* geplunderd, en hem zelven met wonden overdekt hebben. Eenige leden van het committé van veiligheid waren by dit toneel tegenwoordig.

Alle koffijhuishouders, die den *Messager de Gand* ontvingen, zyn met plundering en moord bedreigd geworden. Een hunner, een oud soldaat van Austerlitz, die aan eene zyde lam is, heeft men allerlei leed berokkend. In het estaminet Java heeft een der pompiers een jongman met de bajonet gestoken. By de plundering van het huis van den heer *Steven*, heeft men op diens vrouw, welke een ziek kind op den arm had, geschoten. In de muren kan men de teekens van de kogels nog zien.—Te Nevele, eene plaats drie uren van Gend gelegen, zyn, by gelegenheid dat de vryheidsboom geplant werd, vyf der aanzienlykste ingezetenen uit hunne huizen gehaald, naar dien boom gesleept, en, onder bedreiging van den dood, gedwongen om *leve de vryheid! leven de Belgen!* te roepen.—Te Namen is mevrouw *Coppann*, by het plunderen en verwoesten van haar huis, over straat naar de gevangenis gesleept en daar, na het ondergaan van allerlei mishandelingen, opgesloten.

Kortom, zegt de briefschryver, daar is te Gend, Brussel, Luik of Antwerpen geen fabrikant of koopman, geen onafhankelyk dagbladschryver, geen fatsoenlyk man, die, als hy verdacht wordt gehuwden van tegen den jammerlyken staat te zyn, waarin Belgie zich thans bevindt, niet dagelyks met moord en plundering bedreigd wordt. Hy somt nog een aantal plunderingen op, en meldt, dat men onder den hoop plunderaars, die laatstelyk te Brussel zyn bezig geweest, duidelyk de heeren *Dupectiaux* en *Feigneau*, bestuurders van het zoogenaamde nationale genootschap, herkend heeft.

GESCHIEDKUNDIGE ANECDOTE.

Het blykt, dat men in *Pruissen* zeer naauwkeurig let op het oponthoud of het doorreizen van verdachte personen, en de politie er geene middelen verzuimt, om na te gaan wie den Pruisischen bodem komen betreden.

Z. M. de Koning gaf namelyk, eenige dagen geleden, uitdrukkelyk bevel tot het examineren van een zeker getal jonge geneesheeren, die, door loutere menschenliefde, naar het schynt, gedrongen, door *Pruissen* naar *Polen* reisden en zich te *Berlyn* ophielden.

"Ik wil—sprak de Koning—dat men late passeren al de genen, die werkelyk geneesheeren van beroep zyn; want myne politie is tegen de tweedragt en niet tegen de menschelykheid. Wat derhalve die personen betreft, welke onder den dekmantel der geneeskunst myn ryk doortrekken om elders twist en wanorde te gaan bevorderen, zy moeten naar hun Vaderland terug gezonden worden. Er zyn in *Polen* wargeesten genoeg." Onder de geëxamineerd wordende reizigers bevond zich zekere zich noemende *le Prince*. De politie beambte, meenende, dat hy een vorstelyk persoon was, vroeg hem zeer nederig, nadere ophelderingen aangaande zyn persoon.

"Ik ben geen vorstelyk persoon"—was het antwoord —"myn naam is *Le Prince* en myn beroep dat van koopman in wol; ik reis voor myne affaires."

Nu ging er een licht voor den beambte op. Hy slaat zyn register op; doorziet zyne geheime correspondentie; beschouwt den gewaanden koopman; confronteert het signalement en zegt hem op een' ernstigen toon:

"Myn heer *Le Prince!* wy zyn hier beter onderrigt dan gy ligt vermoedt. Gy zyt evenmin myn heer *Le Prince* als ik *Nostradamus* ben, en ik zal U met twee woorden uwe byographie mededeelen. Gy hebt te *Parys* voor schulden gevangen gezeten en zyt uit St. Pélagie ontvlugt, om in *Belgie* de rol van liberaal te gaan spelen. Toen het Parysche legioen hier en daar geplunderd en gy uwe zakken gevuld hadt, zyt gy met stille trom afgetrokken en begeeft U thans naar *Polen*, om er uw handwerk te hervatten. Wy zullen U den pas afsnyden, myn heer de gewaande wol-koopman!— Hebben de Belgen er genoegen in genomen, dat zy door U geschoren werden; hier zal U die eer niet te beurt vallen."

Na deze korte, maar krachtige toespraak gaf de beambte aan zyne onderhoorigen dit naive bevel: "Maakt U meester van den Heer *Pontecoulant*, die zich *Le Prince* noemt, en brengt hem van brigade tot brigade tot aan de grenzen." Men greep myn heer *Pontecoulant* by de kraag en hy bevond zich weldra ter aangewezene plaats.

Dit merkwaardig voorval is te *Berlyn* geschied in de maand April van het jaar van gratie 1831.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 30sten September 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 22 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 2den September 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand September zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 20 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 20 Centen per pond.
Kabriten en Varkens Vleesch en Soldaad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Curaçao den 16den September 1831.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer kolonie, wordt hierby bekend gemaakt, dat het aan Zyne Majesteit behaagd heeft den Heer J. F. C. BERGEEST te benoemen tot Handels Agent der Nederlanden op het Eiland St. Thomas.

W. PRINCE, Sec.

WAARSCHOUWING.

DE belastingschuldigen zullen zich gelieven te herinneren, dat het derde kwartaal dezes jaars op gisteren ten einde geloopen is, dat de rekeningen over hetzelve invorderbaar geworden zyn, en dat alle vorderingen welke niet vóór of binnen de eerstkomende acht dagen in deze maand voldaan zyn of worden, volgens bepaling, door middel van regten moeten worden ingevorderd. Deze waarschouwing strekke zich ook uit opzigtelyk alle andere Gouvernements pretentien, waarvan de belastingstermyn verstreken is.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 1sten October 1831.

Liefhebberij Komedie,

"On fait ce qu'on peut
Non pas ce qu'on veut."

DE Werkende Leden brengen mits deze ter kennisse van de Heeren Leden Intekenaren dat de representatie van

Monsieur de Pourceaugnac,

Blyspel in drie Bedryven, met eenige verandering die zy goedgevonden hebben daarin te doen,

GEVOLGD DOOR HET NASTUKJE

La Musette enchantée,

Blyspel in een Bedryf,

op aanstaande Woensdag den 5den October zal plaats nemen.

Den 29sten September 1831.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

26.	golet Casualidad, Gonzales,	Cumarebo
	—— Maria Francisca, Ramirez,	Puerto Cabello
	—— Geertruida, Levy,	Aducura
	—— Irena, Hanzen,	Coro
	bark Isabela, Balls,	Porto Rico
	golet Ranger, Smith,	Jamaica
	bark Esrela, Crisson,	Puerto Cabello
27.	golet Juanita, Ferrero,	dito
28.	—— Anna Celestina, Agostini,	Maracaybo
	—— Dorothea, De Lange,	Aruba

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

24. faluca Socorita, Plates,
25. golet Abeona, Evertsz,
27. bark Margaritha, Buelta,
28. golet Casualidad, Gonzales,
—— Anna Celestina, Agostini,
—— Dorothea, De Lange,
bark Maria Francisca, Ramirez,
golet Meriam, De Mey,
brik Iddo, Eaton,

PRIVATE CORRESPONDENTIE.

MARACAYBO, Sept. 14, 1831.

Er is hier volstrekt geen nieuws dat mededeeling waardig is. De staatkundige horizon van Columbia heldert zich dagelyks meer en meer op en misschien zal de rust er voor altoos hersteld worden.

Platillas, Bretanias, Bonten No. 2, fyne Creas, Casserillos, &c. zyn thans hier zeer schaars.—Meel in overvloed en kan niet verkocht worden.—Geelhout overvloedig en tegens $7 á 7½ in deze haven, en $6 á 6½ binnen het Meer.—Kakao schaars, $15½ á 16 per 100lb. Koffy niet te bekomen.

Doubloenen $19½ á20.—Macoquina schaars.—Spaansche Ronde Pattienjes 15 pct. schaars.

Over Puerto Cabello heeft men alhier een brief van St. Thomas, gedagteekend den 15den September ontvangen, behelzende dat aldaar een vaartuig uit een der havens van Frankryk was aangekomen, brengende tyding dat op den 4den Augustus ll. de oorlog tusschen Holland en Belgie was verklaard en dat de Fransche troepen in optogt waren om de Belgen te helpen. Dit berigt wordt bevestigd door de aankomst der Britsche Pakket.

Uittreksel uit de Barbados Globe *van den 5den September.*

Met de aankomst van Z. M. Pakket *Reynard*, in eenen overtogt van 28 dagen uit Falmouth, hebben wy dezen morgen Londensche nieuwspapieren tot den 7den Augustus ontvangen. De berigten welke dezelven behelzen zyn zeer belangryk en luiden als volgt:—Een Fransch leger van vyftig duizend man toogde op ter hulpe van Belgie en men geloofde dat het nemen van dezen maatregel door den Koning der Franschen een algemeenen oorlog ten gevolge zal hebben. Men kon byna niet gelooven dat Engeland in hoedanig geval neutraal kan blyven.

Een expres van Parys, welke laat in den nacht van Vrydag den 5den te Londen was aangekomen, deelde de omstandigheden, welke gelegenheid gaven tot dit spoedig besluit aan het Fransche gouvernement breedvoerig mede. Hieruit blykt dat LEOPOLD, Koning van Belgie, zich tot Frankryk om bystand had vervoegd, doordien de Generaal CHASSE besloten had om de vyandelykheden tegen de Belgen te hervatten. De Koning der Franschen liet zonder tyd verwyl een' raad vergaderen, waarin besloten werd dat Generaal Gerard met vyftig duizend man troepen ter hulpe van Antwerpen, welke stad de Hollanders voornemens waren te beschieten, zou optrekken. De Koning van Holland had den avond van den 4den Augustus bestemd om algemeene krygsverrigtingen te beginnen; en men zeide dat Zyne Majesteit eene behoorlyke oorlogs verklaring had gedaan.

De Koning van Belgie na geprotesteerd te hebben tegen dien maatregel, aangezien het geschil ter beslissing van de groote mogendheden stond, vaardigde eene proclamatie aan zyne nieuwe onderdanen uit, waarin zy aangemaand worden hunnen pligt en de verdediging van het vaderland te betrachten. Men zegt dat dit de geestdrift van het volk zeer opgewekt heeft. Leopold zoude in persoon te velde trekken.

De Ministers van Frankryk met uitzondering van Maarschalk SOULT, hebben om hun' ontslag gevraagd, maar op den ontvangst van deze adviesen van Belgie, hebben zy besloten hunnen post te blyven waarnemen tot dat de kamers "de aanspraak van de kroon" zouden beantwoord hebben.

Een officieel artikel in de *Moniteur*, by het mededeelen van deze voorvallen, behelst, dat de door den Koning van Holland gestoorde vrede van Europa zal hersteld worden.

Men berigt van een misverstand hetwelk bestaat tusschen Oostenryk en Frankryk; en van een geheim verbond tusschen de Keizers van Oostenryk en Rusland en den Koning van Holland, om Engeland en Frankryk te wikkelen in een verschil ten opzigte der zaak van Belgie.

Men verzekerde dat de Koning van Pruissen verklaard had niet langer onpartydig te blyven tusschen Rusland en Polen, maar dat hy de Russen zoude helpen de Polen aan zich te onderwerpen. De President van het Poolsche Gouvernement heeft een vertoog aan Z. M. ingezonden en men was in verwachting dat Frankryk en Engeland zich ten behoeve der strydende patriotten zullen inlaten. De Russen rukteden met rasse schreden tegen Warschau aan. De Polen hadden hunne troepen onder de bevelen van de Generaals GIELGUD en CHLAPOWSKI, die genoodzaakt waren zich aan de Pruissen overtegeven om niet in de handen der Russen te vallen, verloren.

Het Fransche eskader is binnen de Taag geloopen, heeft op de Portugesche oorlogschepen de Fransche drie kleurige vlag geheschen en MIGUEL gedwongen aan al de vorderingen van den Franschen Admiraal toetegeven.

De hervormings wet maakte weinige vorderingen in het Lager Huis. De tegenparty was echter bewust van haar onvermogen om den maatregel te vernietigen en trachtte slechts er eene verdeeling te bewerkstelligen ten einde zich instand te houden.

Breda, Mei 18—Heden is, op de Gasthuisvelden alhier het doodvonnis ten uitvoer gebragt tegen eenen fuselier der 2de afdeeling infanterie, die, wegens poging tot desertie met geladen geweer van zynen post, door den permanenten krygsraad, by het leger te velde, tot de straf van den kogel verwezen was. Ziet hier eenige omstandigheden, welke zyne misdaad vergezeld hebben: Hy behoorde tot den post aan het Ladderkasteeltje, by Galder, toen hy 's nachts, op eene der uiterste voorposten op schildwacht staande, met geweer en wapens zynen post verliet, om tot den vyand over te loopen. Na eenigen tyd in het veld te hebben rondgedwaald, stoot hy op een' onzer op schildwacht staande schutters, die tot eene andere wacht behoort en door hem als Belg beschouwd wordt, waarom hy deszelfs aanroep met: *vivent les Belgen* beantwoordt. De schutter zyne dwaling en zyn trouwloos opzet bespeurende, laat hem in den waan en weet hem, die als Zwitser zeker ook weinig onderscheid tusschen den Vlaamschen en Hollandschen tongval kende, zoo lang in zyn verkeerd denkbeeld te houden, tot hy, afgelost zynde, met hem aan zyne wacht kwam, alwaar men hem in arrest hield.

De Gendsche Capucynen hebben wederom eene katoen-fabryk aangekocht, die door de omstandigheden van den tyd stilstond en thans in een klooster veranderd wordt. Ook de jezuiten van het voormalig seminarium te St. Acheul zyn tegen betaling van 80,000 gulden in het bezit gekomen van het kasteel d'Oultremont te Deurne, in de nabyheid van Antwerpen.

Voordeelen van de revolutie.—Gend bekomt kapucynen, Antwerpen jezuiten en Namen broeders ignorantynen. *Vereeniging*: eenige fabrieken te minder, eenige kloosters te meer!!...—(*Journal de Verviers.*)

De *Courrier de la Meuse* doet opmerken, dat de traktementen der aartsbisschoppen en bisschoppen nu meer dan een derde zyn verminderd. Onder de regering van den Koning der Nederlanden had een aartsbisschop *f* 17,000—, thans slechts *f* 10,000—; een bisschop *f* 12 300—, en thans slechts *f* 7000—. Het genoemde dagblad doet mede opmerken, dat de vorige grondwet ook gunstiger voor de geestelykheid was, dan de tegenwoordige. By de eersten werden de bestaande toelagen verzekerd en voor vermeerdering vatbaar verklaard; by de laatste wordt niet bepaald, hoe veel er zal gegeven worden, en het is nu reeds gebleken, dat men van de volledige vryheid, welke men heeft, gebruik heeft gemaakt, om bestaande toelagen aanmerkelyk te verminderen.

Over de weldaden en groote karakters van het Liberalismus in 1830 en 1831.

Het is dan nu byna drievierendeel jaars geleden, sedert de staat van zaken, in 1814 en 1815 gevestigd, in vele landen van *Europa* door eenen *anderen* toestand vervangen is, die meer tot de denkbeeldige volmaaktheid moet naderen; die min bekrompen, meer *liberaal* moet zyn, waarin niet de *Koningen*, maar het *Volk* souverein is, en zelf moet regeren: die dus ten gevolge moet hebben, de *massa* van het menschelyk geluk te vermeerderen, terwyl hy tevens de menschelyke waarde verhoogt, den mensch meer *mensch* doet zyn in de eigenlyke beteekenis van het woord, hem door beschaving, verlichting en edele beginselen boven het gewone peil verheft.

Laat ons zien, in *hoe verre* zulks in den afgeloopen tydkring heeft plaats gehad, want *eenige* vruchten moet zulk eene gewigtige verandering ten goede toch reeds hebben te weeg gebragt. *Eenige* groote karakters moeten zich te midden dier woelingen hebben doen zien; eenige merkbare vooruitgang in welvaart moet, waar zóó weinig tegenstand was, als zich met name in *Frankryk, Zwitserland* en *Belgie* vertoond heeft, toch reeds de heilzame strekking dier schreden naar het *Liberalismus*, als toppunt van de volmaking des menschdoms, hebben gekenmerkt. Beginnen wy met het laatste.

In *Frankryk*, waar vroeger alles van jaar tot jaar in welvaart vooruitging, waar men groote ondernemingen durfde beginnen, zoo wel van binnenlandsche gemeenschap als buitenlandsche bezetting, en waar *Algiers veroverd werd, zonder 's lands krediet merkbaar te drukken*, (alles onder het tirannieke gebied van KAREL X.), zyn de publieke fondsen, die *thermometer* der algemeene welvaart, *meer dan veertig ten honderd gedaald.* Aan ondernemingen is niet te denken. Vele der ryke huizen staan wrak. Een der helden van de *drie groote dagen*, de bankier LAFITTE, heeft er zyn vermogen reeds by ingeschoten, (het is waar, hy heeft daarvoor het onuitsprekelyke geluk gehad, van een paar maanden lang minister van een vry volk te zyn.) Velen uit de middelklasse nemen, by de verlichte en *liberale* begrippen, die alle hoop en vrees voor de toekomst verbannen hebben, de toevlugt tot zelfmoord. Geen bedryf, dat *machinerie* vereischt, is meer voor plundering vry. De handel staat stil.—Men is niet meer veilig op straat, en vooral niet in de kerk, wanneer men daar aan personen gedenkt, die door *liberalen* vermoord zyn. Jongelieden, van 16 à 18 jaren, trekken by troepen langs de straten, slaan de glazen by ambassadeurs in, en bedreigen het leven van volksvertegenwoordigers van *Europische* vermaardheid, maar die niet *liberaal* genoeg zyn. (De *Servilen* beweren, dat dit *dwingen* tot *liberaliteit*, op straffe des doods, eigenlyk *niet* liberaal is, maar men moet immers wel: hoe kreeg men de mensche anders tot de *liberaliteit*, dan door eene heilzame vrees!). De [illegible] aan de oude helden dier [illegible],

van MARAT, ROBESPIERRE, COUTHON en ST. JUST, wordt door diezelfde jongelieden verlevendigd, die derzelver aanspraken op nieuw laten drukken en in zeer goedkoope uitgaven ronddeelen. Men roept luidkeels om oorlog, ten einde de *liberale* begrippen in geheel *Europa*, van Kaap *St. Vincent* tot *Archangel*, te doen zegevieren; die oorlog moge dan zoo vele schatten en levens kosten als hy wil. Beter (zoo denkt men) *Frankryk* tot eene Natie van gewapende bedelaars (*sans-culottes*) te maken, dan weder die vernederende onderscheidingen van hovelingen, adel en burgers daarin te herstellen, al waren die burgers dan nog zoo ryk, vry en gelukkig. De stem, die zich in de regtbanken onbewimpeld durft verheffen, wordt gesmoord. De woningen der burgers zyn niet meer vry van huiszoekingen. De Koning zelf moet zyn wapen veranderen. De christenkerken moeten, *ter bevordering van gelykheid*, ontdaan worden van haar kenschetsend zinnebeeld, van het *kruis*.

Dit, wat *Frankryk* betreft. Het *naburige Belgie* heeft, in eenen nog korteren tyd, nog veel grootere vorderingen gemaakt in de loopbaan van het *liberalismus*. Dáár was de *materiele* welvaart tot eenen nog vry wat hoogeren trap, dan in *Frankryk*, gerezen. *Brussel* wedyverde met de schoonste, rykste, meest bevolkte steden van *Europa* in praal van gebouwen, steeds toenemend in vermeerdering en schitterende welvaart der inwoners.— *Antwerpens* handel nam van dag tot dag toe. *Gent* werd het *Manchester* van het vaste land genoemd; ongeloofelyk was de snelle vermeerdering der fabrieken, en zelfs van den zeehandel door het nieuwe kanaal van *Ter Neuzen*. *Luiks* yzerfabrieken en stoomwerktuigen verwekten de bewondering des vreemdelings. *Henegouwen* was vol bloeijende fabryken en mynwerken. Doch dit alles was, zeggen de *liberalen*, die ver boven stoffelyke voordeelen verheven zyn, slechts eene broeikasontwikkeling, eene gril, eene speelpop van den Koning, die het zonderlinge zwak had, gaarne ryke bewoners in het Zuiden te zien, en juist *dit* te doen bloeyen. Men heeft dan ook wel, by de herleving der ware *liberale* beginselen, daarvoor gezorgd, dat die speelpop gebroken is, en er geene sporen meer van te vinden zyn. Te *Luik*, te *Gent* staan de fabrieken alle stil. Er is geene verzending meer. De handel verwydert zich hoe lang zoo meer van *Antwerpen*. *Brussel*, door alle vreemdelingen verlaten, is niet meer te herkennen: in plaats van de talryke koetsen, ziet men thans slechts troepen bedelaars, met dreigende gezigten op straat. Niemand ontvangt meer geld, maar niemand betaalt ook meer; en dit haalt moeite uit. Er is slechts één gevoelen, dat geuit mag worden, dat der *hooge liberalen*; wie eene andere leer predikt, wordt geplunderd, mishandeld of vermoord. De drukpers is vry; maar wanneer zy die vryheid gebruikt om iets anders dan hooge *liberale* stellingen, dan uitsluiting der *Nassau's* en wat dies meer is, te verkondigen, zoo wordt zy verbroken. (Door volksopstanden, die men bezoldigen moet; want men heeft geen ander middel, om drukpers anders binnen het spoor der *hooge liberaliteit* te houden). Fabrieken, die *machinen* gebruiken, worden rein uitgeplunderd. In elke stad, die een gevoelen durft uiten, strydig met de alleen zalig makende leer, welke de *hooge liberalen* gelieven te verkondigen, naar mate hun belang het medebrengt (al strydt het dan ook tegen hunne beginselen) wordt buiten de wet gesteld, zoo als *Gent*.

De verandering van zaken in *Zwitserland* is nog te versch, om daarover te oordeelen. Doch het kanton *Basel*, b. v., waar de landlieden de hoofdstad zyn komen belegeren, geeft ons geene gunstige gedachten van de orde, daar heerschende. Dit is althans zeker, dat de welvaart daarby niet vermeerdert is. Maar zoo één land de *souvereiniteit* des volks kan verdragen, het is *Zwitzerland*, waar nog godsdienstige beginselen, zeer beperkte bezittingen en *gewoonte aan vryheid* in alle klassen heerschen.

Polen heeft zich door eenige adelyke raddraaijers en staatkundige vrouwen, die den aanstoot uit *Frankryk* bekomen, in den maalstroom der omwenteling laten medeslepen. Het oogst daarvan reeds de vruchten. Terwyl de vreedzame *burger* (wien eigenlyk dit gewoel niets aangaat) zich aan de *Russische* regering, die hem gedurende vyftien jaren met weldaden overladen heeft, wil onderwerpen; terwyl zelfs de adel begint tot nadenken te komen, en overal de ellende ten top is, de hongersnood knelt, en aan burgerlyke bedryven niet kan gedacht worden,—speelt het krygsvolk de baas, en is *Warschau* thans inderdaad aan het *liberale* gebied van eenen militairen tiran onderworpen. Men weet uit de oudheid, hoe zacht dat is. Doch men behoeft zoo ver niet te gaan. Die het nog niet weet, kan het lezen uit de geschiedenis van NAPOLEON BUONAPARTE, dien afgod (en thans ook voorbeeld) der *Poolsche Magnaten*.

Van *Italie* zullen wy niet behoeven te spreken. De opstand is daar als het ware eene *parodie* van den *Paryschen*. De *Signori* te *Modena* en *Bologna* waren niet meer dan de harlekeins en *Pagliazzi* der LAFAIJETTE's en van andere kwakzalvers. Zy zyn op het eerste geweerschot (of misschien zonder geweerschot) gaan loopen.—Ondertusschen was in de maand van dit *revolutie*-spelen reeds al het geld, al het krediet verdwenen, en de algemeene nood ten toppunt geklommen.

Maar heeft dan al deze ellende misschien *die* vruchten gedragen, welke menige andere, waarachtig groote en heilige revolutie, zoo als die van *Zwitserland* tegen *Oostenryk* van *Zweden* tegen *Denemarken* in de zestiende eeuw of onzer vaderen tegen *Spanje*, zoo zeer onderscheiden? Zyn hier groote mannen opgestaan, zoo als TELL, STAUF, FACHER, FÜRST, MELCHTAL,—als GUSTAAF WASA en zyne vrienden,—als WILLEM I, EGMOND, ALDEGONDE, DE RYK, BLOIS VAN TRESLONG, VAN DER WERFF? of zelf, om meer *liberale* voorbeelden (in den hedendaagsche zin) te kiezen, HAMPDENS en CROMWELL'S—MIRABEAU'S of BARNAVE'S? O neen! de jammerlykste middelmatigheid, de diepste onbekwaamheid, die gedurige verwisselingen van ministerie noodzakelyk maakt, de laaghartigste vrees voor het gepeupel, de jammerlykste eigenbaat: zie daar alles wat *Frankryk* nog heeft opgeleverd of indien LAFAYETTE misschien als held der menschheid en voorstander des verdrukten in de geheele wereld moet geroemd worden, zoo maakt *don* QUICHOTE daarop de zelfde aanspraak. Men zie voor het overige de dubbelde rol van SEBASTIANI, te *Londen* en te *Brussel*, de weifelingen van LAFITTE, en wat dies meer zyn. Zelfs de aanvankelyke grootheid harer Moeder, der *eerste* Fransche omwenteling, heeft de tweede op verre na niet bereikt. Waar is haar *redenaar*? Immers aan MAUGUIN, LA MARQUE en zulke ellendige drogredenaars, die elk oogenblik bewyzen der diepste onkunde geven, zal men dien eerenaam toch niet willen verkwisten. Alleen onder de *Carlisten* of, zoo men wel, *Servilen*, hebben zich groote karakters vertoond, waartegen de *liberale* mannekes zelve met verbazing opzien, zonder hen te kunnen begrypen, mannen als CHÂTEAUBRIANT, de hertog van FITZ JAMES en KERGORLAY; mannen, die hún leven voor hunne zaak veil hebben, en met eene donderende welsprekendheid de droggronden hunner tegenparty vergruizen.

Doch neen—ook onder de gematigde *liberalen* hebben zich eenige mannen opgedaan, die onze achting verdienen. Het zyn DUPIN, GUIZOT, CASIMIR PERRIER en anderen, die het grootste voornemen hebben opgevat, den ten ondergang snellenden staat door buiten- en binnenlandschen vrede te herstellen. Moge deze grootste taak hun gelukken dan zullen hunne verdiensten verre boven die der MIRABEAU's en BARNAVE's uitsteken. Maar dan zullen zy ook ophouden, onder de *hooge liberalen* te worden gerangschikt. Thans wordt CASIMIR PERRIER reeds by POLIGNAC vergeleken. Van daar tot den lantarenpaal of het schavot (zoo men de magt slechts in handen had) is het niet verre.

Wat *Belgie* betreft, loopt de jammerlykheid, het gebrek ook aan de *minste* talenten, de onkunde en ongeschiktheid tot de regering, de bespottelyke domheid, gevoegd by tygerwreedheid, by regenten niet minder dan by geregeerden, zoodanig in het oog, dat het noodeloos zyn zou daarover verder te spreken. Hoe vele der lafhartigste, gemeenste verraders, der schandelykste ondankbaren, die onzen Koning voor zyne weldaden met beledigingen of scheldwoorden hebben vergolden, der snoodste leugenaars!—Wie denkt niet aan eenen DE POTTER, als den *grooten burger* onder gejuich ingehaald, en naderhand als een schelm weggejaagd; aan VAN DE WEIJER, wiens geheele loopbaan eene aaneenschakeling der onbeschaamdste leugens was; aan den naar ziel en ligchaam blinden, en toch woedenden RODENBACH; aan den kwaadaardigen dolleman ROBAULX (ROÖSOL); aan rooverkapiteinen als KESSELS, JAN VAN HALEN, VAN DER SMISSEN, NYPELS, MELLINET en anderen, eerst als helden opgevyzeld, daarna als verraders gegyzeld; aan den schapenfokker, daarna tot regent over menschen (maar van het *Belgische* ras) verhevenen SURLET DE CHOKIER; eindelyk, om alles de kroon op te zetten, aan die schandelyke ministers, welke eerst van het diep verarmde volk en uit de byna ledige kassen *honderd zeventig duizend gulden openlyk onderling deelen*, en daarna, wanneer zy nu alles zoo in verwarring hebben gestuurd, dat zy niet meer *kunnen* regeren, het volk tot plundering aanzetten, om hunne opvolgers moeijelykheden te baren, ten einde men niet zeggen kunne, dat *dezen* toch bekwamer waren dan zy. Ziedaar de *liberale Belgen*! Ziedaar de helden van den *Engelschen Courrier*, den *Morning Chronicle*, en van den zich noemenden *Doctor* BOWRING! *Men kan thans in Belgie geenen enkelden naam met eere noemen*, behalve die van den fabrikant COUVREUR uit *Gent* die zich nog dankbaar betoond heeft; en deze bevindt zich tegenwoordig in *Holland*!

In *Polen* mag men den gewezen dictator CHLOPIZKI met lof vermelden, die wel de ongeregeldheden der omwenteling afkeurde, en ook, zoo veel in hem was, zocht te stuiten, die ook gaarne eene schikking met *Rusland* zou hebben gezien, en daartoe de handen geboden, maar die toch, toen hetgeen hy voor de zaak van zyn vaderland hield, in gevaar was, niet aarzelde zyn bloed daarvoor op het slagveld te storten. Zulke karakters zyn altyd eerbiedwaardig, zelfs in hunne dwalingen; en de voortreffelyke Keizer NICOLAAS heeft hem ook wel verdiende blyken van achting gegeven. Van al de *Revolutionnairen* onzes tyds komt ook gewis de meeste achting toe aan de *Polen*, die niet geaarzeld hebben, met eene aanmerkelyke *Russische* overmagt, onder eenen der eerste veldheeren van *Europa*, den held van den *Balkan*, het gevecht aan te binden en met heldenmoed vol te houden.

Zonderling steekt daarby af de houding der *Italiaansche* potsemakers, die niets met ACHILLES gemeen hebben dan hunne vlugheid in 't loopen, en die voor 't overige in het dansen op *patriotsche* feesten uitmunten, tot dat —het gerucht van de komst der *Oostenrykers* hen doet uiteen stuiven.

Ziedaar de *liberale* helden van 1830 en 1831! Alléén het kleinste, in schyn het verst van de beschaving verwyderde volk, heeft daarby door tentoonspreiding van oorlogsmoed aanspraak op eenige achting; by al de anderen, in zoo verre zy tot de hevige *liberalen* behooren, ziet men slechts een mengelmoes van de walgelykste ondeugden, met de gevaarlykste stellingen voor het bestaan eener geregelde maatschappy.

Wat zou er van worden, indien dit gespuis eens de zege behaalde?

Vergelyken wy hiermede de Staten, waar de orde niet gestoord is; hoe gunstig en voordeelig voor de ware vryheid der ingezetenen steken zy daarby niet af! Wie zou tegenwoordig niet liever te *Petersburg*,—wat zeg ik? wie niet liever te *Konstantinopel* willen wonen dan te *Brussel*? En zoo wy die vergelyking maken met ons vaderland, waar een geheel ander *liberalismus* op den troon zit, dan dat der oproermakers, plunderaars, brandstichters en landsdieven, welk een onderscheid! Alles is hier voor het behoud van de edelste goederen, of te wapen gesneld, *of* haast zich, het land door vrywillige giften en bydragen te ondersteunen. Terwyl de zich noemende *liberalen* veel van vryheid, vaderland en heldenmoed *spreken*, *sterft* hier VAN SPEYK vrywillig den dood voor het vaderland, en geven CHASSE, VAN GEEN en DIBBETS bewyzen van onkreukbare trouw en standvastigheid aan hetzelve. Hier echter wordt de leer der souvereiniteit van het volk *niet* in den *Fransch*-Belgischen zin verkondigd; zou zy dus wel zoo onmisbaar zyn voor het geluk der Staten, en voor de waardigheid van den mensch?